

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 177. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich07-shoot-idm139805839115088/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Sven Graab

Min Fader kom ogsaa til og sagde: „Den Krig er slem for Landet.
Men ellers øv, Jens er død, hvordan tænker du nu, Øvli?
Du kan ikke saadan sidde Eukemand; og det er ikke værd at vrøvle i
det.

Nu staa du enten gifte dig selv – og du er snart for gammel –
og du og hun I skulde omtrent være paa ens Haminel, og jeg ved ikke,
hvem det skulde være.”

– Han svarede: „Jeg ved f– ikke heller.

Kunde Kirsten finde en Karl med lidt, kan hælde sig det var bedre.”

„Ja hvad!” – sagde Mogens, min Fader – „Du kan ikke behøve at lede
for langt.” –

„Aa! I behøver ellers ikke” – sagde Kirsten – „at have for travlt!” –

„Hm! hm!” – sagde Øvli – „hm! jeg ved, din Søn har nogle Skillingen –

hent os en Dram og en Bid Brød! det kan ikke hjælpe, vi kællinger.”

Men saa blev Kirsten rent katolsk og hvællede og bad om Dag da.

Men siden som vi kom sammen saadan i et og andet Lag da,

sorømetider var hun ikke betænkt, og andre tider hun tyktes det.

Tilsidst saa blev vi Mand og Kone, og ingen har fortrudt det.”

—————

Nuda! Ole Vistisen havde tiet stille den hele Aften; men ved det Lag
fik han i Sinde at snakke med.

„Hvem der er kendt i Graa og deromkring,” sagde han, „ved vel
ogsaa, at der er noget, de kalder Svend Graas Kapel – for her har
været en Smule Kirke engang, ligesom der østen for Ungstrup. Men
det er endelig saa længe siden, at min Oldefaders Oldefader havde
ikke set noget til den her Kirke. Sten er der endnu nogle af; hvem der
gider gaaet efter det, kan snart finde Stedet paa Graaskovs Mark, lidt
norden for Have Sø. Dengang det skete, som jeg nu skal fortælle, se
da var der tre Konger i vort Land – og det var de to for mange, kan jeg
tro, for en kunde ellers have været nok: tre Konger i et Land maa
være ligesaa godt som tre Koner i et Hus, for hvordan skulde de
forliges? Nuda, den ene af de Konger hed Svend. Han slog den
anden af de to andre ihjel ved et Gæstebud, hvor det nu var, og han
vilde gøre ligesaa ved den tredje. Men han undslap og sankede en
grumme Flok Krigsfolk sammen og overvandt Svend i et stort Slag,
de holdt derinde paa Graahede. Svend han tabte baade Slaget og